

הלכות בציעת הפת וברכת "המוציא" / סימן מ"א

(סיכום הסעיפים ע"פ קיצור שולחן ערוך)

א. על לחם גמור שהוא מחמשת מיני דגן מברכין לפניו "המוציא", ולאחריו ברכת המזון.

ב. צריך להזהר לא להפסיק בין נטילת ידיים לברכת "המוציא" - לא בדיבור ולא במעשה, ואם הפסיק- _____

ג. אין להפסיק בין ברכת "המוציא" לבין האכילה, לכן חותך מעט סביב הפת, (כך שהפת תשאר שלמה בעת הברכה, כיוון שצריך לברך על השלם) ולאחר הברכה יפרידנה.

בשבת _____ כלל כי צריך ככרות שלמות ממש.

ד. לא יבצע פרוסה קטנה מפני שנראה כ _____ ולא פרוסה יותר גדולה מ _____ לפי שנראה כ _____

אלא יתן לכל אחד כפי מה שצריך לו. יש לאכול את הפרוסה שבצע עליה קודם פת אחרת משום _____

וצריך להזהר לא ליתנה ל _____ או ל _____

ה. יחזיק את הפת בשתי ידיו, יברך בכוונה וידקדק להוציא היטב את הה"א של "המוציא". גם יתן רווח בין תיבת _____ לתיבת _____ שלא להבליע המ"ם.

לאחר הברכה יש לאכול כזית בלא הפסק.

ו. מצווה להביא לשולחן _____ קודם שיבצע, ויטבול ה"המוציא" במעט מלח.

ז. אסור לזרוק את הפת, לכן כאשר מחלק למסובים את הפרוסות לא יזרקן וכן לא יתן בתוך היד ממש, אלא יניח לפניהם.

ח. מצוה לבצוע על הפת _____ . פת שלמה חשובה מפת חצויה, לכן אם יש לפניו פת שלמה וחתיכת פת, על אף שהפת השלמה קטנה מחתיכת הפת, יברך

על _____ (אם שתיהן נקיות ומאותו מין)

"ואכלת ושבעת וברכת.."